ਸੁਨੀਲ ਵਾਸੂਦੇਵ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਬਨਾਮ

ਸੁੰਦਰ ਗੁਪ੍ਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5140/2019)

02 ਜੁਲਾਈ, 2019

[ਏ. ਐੱਮ. ਖਾਨਵਿਲਕਰ ਅਤੇ ਅਜੈ ਰਸਤੋਗੀ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 - s.293-ਇੱਕ ਮਰਹੂਮ 'ਕੇ. ਐੱਲ.' ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ 'ਪੀ. ਜੀ.' ਨੇ ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ. ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬਜੈਕਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਸੀ, ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀਆਂ ਵੀ ਸਨ-'ਕੇ. ਐੱਲ.' ਨੇ 1957 ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 'ਪੀ. ਜੀ.' ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 'ਪੀ. ਜੀ.' ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪਤੀ ਵਜੋਂ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਸਮੇਤ ਸਬਜੈਕਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ-ਜਵਾਬਦੇਹ 'ਪੀ. ਜੀ.' ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਵਰਗੀ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵੀ. ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਹਨ, ਜੋ 'ਕੇ. ਐੱਲ.' ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਸਬਜੈਕਟ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਖਰੀਦੀ ਸੀ-1985 ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 1-3 ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਟਾਈਟਲ ਸੂਟ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵੀ. ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਰੱਦ ਹੈ-ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਚ/ਅਪ੍ਰੈਲ, 1986 ਵਿੱਚ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 26 ਅਕਤੂਬਰ 1990 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ-ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਟਾਈਟਲ ਸੂਟ ਨੂੰ 3 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1986-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਡੀ. ਟੀ. ਡੀ. ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 26ਅਕਤੂਬਰ 1990 ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ-ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਡੀ. ਟੀ. ਡੀ. 20 ਨਵੰਬਰ 1998 ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਡੀ. ਟੀ. ਡੀ. ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ। 26ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ

ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ-ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ-ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ-ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 31ਮਾਰਚ, 2006 ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ-ਆਦੇਸ਼ ਡੀ. ਟੀ. ਡੀ. ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 19ਅਕਤੂਬਰ. 2012– ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਥਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 31 ਸੇਂਟ ਮਾਰਚ, 2006-ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਆਦੇਸ਼ ਡੀ. ਟੀ. ਡੀ. 19ਅਕਤੂਬਰ 2012 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 31ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ No.18500 (ਡਬਲਯੂ) ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ-ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਈ. ਡੀ. 1 ਮਾਲ/ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ-ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਵਿੱਚ 26 ਅਕਤੂਬਰ 1990 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ 1985 ਦੇ ਕਥਿਤ ਲੰਬਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 471 ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 26ਅਕਤੂਬਰ 1990-ਐੱਲ. ਪੀ. ਏ. ਵਿੱਚ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂ/ਐੱਸ. 293 – ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 19 ਅਕਤੂਬਰ 2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। 31ਮਾਰਚ, 2006-ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ No.18500 (ਡਬਲਯੂ) ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ-ਪਰ, ਜੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਸ. 293 ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕਥਿਤ ਬਚਾਅ ਸੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਧਿਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਈ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ-ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ-1985 ਦੀ

ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ, ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ-ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908-ਜਾਂ। 9, ਆਰ 2

ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-ਸਮੀਖਿਆ-ਸਿਧਾਂਤ-ਚਰਚਾ-ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 - s.114।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਰੱਖਿਆਃ 1.1 ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 293 ਮਾਲ/ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੀ ਗਈ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1985 ਦਾ ਕਥਿਤ ਲੰਬਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 471 ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐੱਲ. ਪੀ. ਏ. ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 293 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, 19 ਅਕਤੂਬਰ, 2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਵਿਭਿੰਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ 24 ਸਤੰਬਰ, 2014 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ' ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। [ਪਾਰਸ 26-27] [1202-C-G]

1.2 ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਤਹਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 293 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 1451 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਬਚਾਅ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ

ਸੀ ਕਿ ਅਗਸਤ, 1964 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ 1957 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1451 ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸਬੰਧਤ ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਰੁਖ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਰਚ/ਅਪ੍ਰੈਲ 1986 ਵਿੱਚ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖ ਲਿਆ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਖੁਦ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਜੇ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ, ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਲੰਬਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 29,30] [1204-ਏ-ਐੱਫ]

1.3 ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਦਾਇਰ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਪਰ ਜੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 293 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕਥਿਤ ਬਚਾਅ ਸੀ ਅਤੇ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਛੱਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਧਿਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ 24 ਸਤੰਬਰ, 2014 ਦਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਉਮੀਦ

ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲਵੇ। [ਪਾਰਸ 31-32] [1204-G-H; 1205-A-C]

ਕਮਲੇਸ਼ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਮਾਇਆਵੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2013) 8 ਐਸ ਸੀ ਸੀ 320 – 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਐੱਨ. ਵਾਸੁਦੇਵ ਬਨਾਮ ਕਿਰੋਡੀਮਲ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1965 ਐੱਸ. ਸੀ. 440-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

(2013) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 320। 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ। ਪੈਰਾ 15

ਏ. ਆਈ. ਆਰ 1965 ਐਸ. ਸੀ. 440। 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰੋ। ਪੈਰਾ 20

2012 ਦੇ ਆਰ. ਵੀ. ਡਬਲਯੂ. ਨੰਬਰ 272 ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਮੁਕੁਲ ਰੋਹਤਗੀ, ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ, ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ। , ਵਿਕਾਸ ਮਹਿਤਾ, ਰਜਤ ਸਹਿਗਲ, ਰੰਜਨ ਮੁਖਰਜੀ, ਮੋਹਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਗੁਪਤਾ, ਸ਼ੇਖਰ ਵਿਆਸ, ਰਜਤ ਨਾਇਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਤਿਆ ਰਾਓ, ਸੂਰਿਆ ਕਾਂਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਨਿਲ ਕਟਿਆਰ, ਵਕੀਲ। ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਇਨ-ਪਰ੍ਸਨ
ਜਵਾਬਦੇਹ-ਵਿਅਕਤੀਗਤ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰ. ਏ. ਐੱਸ. ਟੀ. ਓ. ਜੀ. ਆਈ, ਜੇ. 1 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ 24 ਸਤੰਬਰ, 2014 ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 2012 ਦੇ ਆਰ. ਵੀ. ਡਬਲਯੂ. ਨੰਬਰ 272 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

3. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਭੀੜ ਅਤੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਤੱਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ. ਹਨ। 1, 2 ਅਤੇ 3 (ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਕਿਰੋਡੀਮੁੱਲ ਲੋਹਾਰੀਵਾਲਾ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮਚੰਦ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਜੋ ਦੋਵੇਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ. ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਸੰਪਤੀ ਨੰਬਰ 43, ਪ੍ਰਿਥਵੀਰਾਜ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ (ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ) ਸੀ, ਜੋ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਨਾਮਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਸੀ।

4. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਵਰਗੀ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੂਦੇਵਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਕਿਰੋਡੀਮੁੱਲ ਲੋਹਾਰੀਵਾਲਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ 18 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਖਰੀਦੀ ਸੀ। 2,60,000-ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

5. ਸੰਨ 1957 ਵਿੱਚ ਮਰਹੂਮ ਕਿਰੋਡੀਮੁੱਲ ਲੋਹਾਰੀਵਾਲਾ ਨੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਮਚੰਦ ਗੁਪਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1451 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ (43, ਪ੍ਰਿਥਵੀਰਾਜ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ) ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਸੰਭੂਰਾਮ ਕਿਰੋਡੀਮੁੱਲ ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ. ਦੇ ਕਥਿਤ ਆਮਦਨ ਕਰ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਕਾਰਵਾਈ ਤਹਿਤ ਸਵਰਗੀ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੁਦੇਵ ਨੂੰ 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। 2,60,000-18 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ।

6. ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ ਉੱਤੇ ਸਵਰਗੀ ਕਿਰੋਡੀਮੁੱਲ ਲੋਹਾਰੀਵਾਲਾ ਨੇ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੁਦੇਵ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਲਾਂਕਿ 26 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ 1957 ਦੇ ਕਥਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1451 ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ (ਏ) ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ (ਬੀ) ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੁਦੇਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 18 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਸਵਰਗੀ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੁਦੇਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ' ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ

ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੰਧੀ ਰਾਹੀਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਅਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

7. ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਸਵਰਗੀ ਪ੍ਰੇਮਚੰਦ ਗੁਪਤਾ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ. ਦੇ ਪਿਤਾ) ਦਰਮਿਆਨ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਹੋਇਆ। 1-3) ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

8. ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ NOS. 1-3 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਟਾਈਟਲ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 471 1985(ਸੁੰਦਰ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਓਰਸ। ਬਨਾਮ. ਸੀਤਾ ਵਾਸੁਦੇਵ ਅਤੇ ਓਰਸ) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 19 ਮਈ, 1985 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੁਦੇਵ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

9. ਜਵਾਬਦੇਹ ਐੱਨਓਐੱਸ। 1-3 ਨੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ 1985 ਦੀ ਸੀ. ਓ. ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 18 ਅਗਸਤ, 1964 ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਤਹਿਤ ਸਵਰਗੀ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੂਦੇਵ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 18 ਅਗਸਤ, 1964 ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬਜੈਕਟ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਅਧੀਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

10. ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ/ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ. ਓ. ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) 1985) ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਮਾਰਚ/ਅਪ੍ਰੈਲ, 1986 ਵਿੱਚ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਬਦਲਵੇਂ ਉਪਾਅ ਲਈ, ਜੋ ਹਾਲਾਂਕਿ

ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (1985 ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 471) ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਬਕਾਇਆ ਟਾਈਟਲ ਸੂਟ ਨੰਬਰ <ID1 ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਦੋਲਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟਾਈਟਲ ਸੂਟ ਨੰ. 471/1985 ਜੋ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮਾਰਚ/ਅਪ੍ਰੈਲ, 1986 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਦੇਸ਼ 9 ਨਿਯਮ 2 ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਐੱਨਓਐੱਸ। 1-3 ਨੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ/ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ' ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

11. ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 20 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ. ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। 1-3 ਨੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਦੇ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਸੂਦੇਵ ਨੂੰ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

12. ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 20 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਾਲ 1999 ਦੇ ਐੱਮ. ਏ. ਟੀ. ਨੰਬਰ 87 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ 17 ਅਗਸਤ, 2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤਹਿਤ 20 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 17 ਅਗਸਤ, 2001 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2001 ਦੇ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 22491 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ 10 ਜਨਵਰੀ, 2002 ਨੂੰ ਮਤੇ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

13. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ 2005 ਦੀ ਸੀ. ਏ. ਨੰਬਰ 3557 ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ

ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਭਿੰਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 2006 ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤਹਿਤ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।.

14. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 31 ਮਾਰਚ, 2006 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 19 ਅਕਤੂਬਰ 2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੇ 19 ਅਕਤੂਬਰ, 2012 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਆਰ. ਵੀ. ਡਬਲਯੂ. ਨੰ. 272/2012 ਹੋਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। 24 ਸਤੰਬਰ, 2014 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, 19 ਅਕਤੂਬਰ, 2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 31 ਮਾਰਚ, 2006 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ' ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

15. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕੁਲ ਰੋਹਤਗੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਮ ਤੀਬਰਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ 47 ਨਿਯਮ 1 ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਮਲੇਸ਼ ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਮਾਇਆਵਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਓ ਜਿੱਥੇ ਸਮੀਖਿਆ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

16. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 24 ਸਤੰਬਰ, 2014 ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਨਾ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ

ਗਲਤੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 24 ਸਤੰਬਰ, 2014 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਟਿਕਾਊ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

17. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ 50 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕਿਰੋਡੀਮੁੱਲ ਲੋਹਾਰੀਵਾਲਾ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪੂਰਵ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

18. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਮਿਤੀ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਕਈ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਜੱਜ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ (1985 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 471) ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ 1990 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

19. ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਧੀਨ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵਰਗ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1964 ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।ਅਤੇ

26 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮੂਲ ਮਾਲਕ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ 34 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ

20. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੀਪ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਿਧਾਰਥ ਲੂਥਰਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਸ਼ੋਕ ਗੁਪਤਾ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, 24 ਸਤੰਬਰ, 2014 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਬਜੈਕਟ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਦੀ ਕਦੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਰਵਰੀ 1957 ਵਿੱਚ ਕਿਰੋਡੀਮੁੱਲ ਲੋਹਾਰੀਵਾਲਾ (ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਦਾਦਾ) ਨੇ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੂਦੇਵਾ, ਇੱਕ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰੈਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਐੱਨ. ਓ. ਐੱਸ. ਦੇ ਪਿਤਾ) ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1 & 2) ਉਸ ਦੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਗਠਿਤ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ। ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੂਦੇਵ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਅਤੇ 5 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਮੂਲੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਇਸ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। 300/- ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। 1 ਮਈ, 1958 ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 1957 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1451 ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰਿਸੀਵਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੂਦੇਵ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਫੀਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਸਮਾਯੋਜਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਕਿਰੋਡੀਮੁੱਲ ਲੋਹਾਰੀਵਾਲਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਨਘੜਤ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੂਦੇਵ ਨੂੰ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੂਦੇਵ ਬਨਾਮ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਕਿਰੋਡੀਮਲ 2 ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੂਦੇਵ ਨੇ 2 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। 300/- ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ (ਕਿਉਂਕਿ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ)।

21. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 293 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

22. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਿਊ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 26 ਅਕਤੂਬਰ,

1990 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 293 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਲਕੱਤਾ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਲਗਭਗ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1985 ਦਾ ਟਾਈਟਲ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 471 ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ (ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ) ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਚੁੱਕੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਨਿਰੀਖਣ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਬਲਯੂ) 1985 ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

23. ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਧਾਰ ਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ

24. ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਉਪਲਬਧ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

25. ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਸੰਭੂਰਾਮ ਕਿਰੋਡੀਮੁੱਲ ਐੱਚ. ਯੂ. ਐੱਫ. ਦੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ ਸਵਰਗੀ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੂਦੇਵਾ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ (43, ਪ੍ਰਿਥਵੀਰਾਜ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ) ਇਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 2,60,000-18 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ। ਕਿਰੋਡੀਮੁੱਲ ਨੇ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੁਦੇਵ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 26 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੁਦੇਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ ਉੱਤੇ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ

ਦੁਆਰਾ 1957 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1451 ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ (ਏ) ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈਣ ਦੀ ਭੁੱਲ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ (ਬੀ) ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ. ਐੱਨ. ਵਾਸੁਦੇਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਤੇ, ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀਃ -

“ਏ. ਐਨ. ਰੇ (ਚੈਂਬਰਜ਼ ਵਿੱਚ)

ਕਿਰੋਡੀਮੁੱਲ ਭਿਵਾਨੀਵਾਲਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਰਾਏਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਦਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਰੋਡੀਮੁੱਲ ਲੋਹਾਰੀਵਾਲਾ ਨਿਵਾਸੀ ਵਜੋਂ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਬਨਾਮ.

2. ਪਵਨ ਗੁਪਤਾ

3. ਸੁੰਦਰ ਗੁਪਤਾ

ਆਖਰੀ ਦੋ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਹਨ ਜੋ 181 ਏ, ਚਿਤਰੰਜਨ ਐਵੇਨਿਊ, ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

4. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਅਸਰਫੀ ਦੇਵੀ ਉਰਫ ਐੱਸ. ਸੁਰਫੀ ਦੇਵੀ ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਏਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਦਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ ਉੱਤੇ

ਇਸ ਦੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਰਾਏਗੜ੍ਹ ਸਿਵਲਜ਼, ਰਾਏਗੜ੍ਹ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਥਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਯੂਨੀਅਨ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਮਾਰਚ ਦੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰਡ ਸੰਮਨ ਅਤੇ ਸਨਤ ਕੁਮਾਰ ਮੁਖਰਜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਵਿੱਚ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਮਭਰੋਸ ਮਿਸ਼ਰਾ ਦੇ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਮਾਰਚ ਦੇ ਪੰਦਰਵੇਂ ਦਿਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਏ, ਬੀ, ਸੀ ਅਤੇ ਡੀ ਅਤੇ ਰਾਏਗੜ੍ਹ ਦੇ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਮਭਰੋਸ ਮਿਸ਼ਰਾ ਦੇ

ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੂਨ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨ ਸਾਰੇ ਭਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੇਮਚੰਦ ਗੁਪਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਮਈ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦਿਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡੀ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡੀ. ਸੀ. ਬਾਸੂ (ਮੁਦਈ ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਕੀਲ, ਜਾਂ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ) ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਬਿਨੈਕਾਰ ਯੂਨੀਅਨ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਚੱਲਣਯੋਗ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸਿਸ No.43, ਪ੍ਰਿਥਵੀਰਾਜ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੰਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ

ਐਸ. ਕੇ. ਮੰਡਲ-ਵਕੀਲ

ਸੱਤ ਅਤੇ ਸੇਨ-ਵਕੀਲ

ਐਸ ਬੀ ਬੈਨਰਜੀ

20.1.1966

ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਲਈ

26. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 293 ਨੇ ਮਾਲ/ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵੱਲ ਕੋਈ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਵਿੱਚ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1985 ਦੇ ਕਥਿਤ ਲੰਬਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 471 ਵਿੱਚ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐੱਲ. ਪੀ. ਏ. ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 293 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

27. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, 19 ਅਕਤੂਬਰ, 2012 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 31 ਮਾਰਚ, 2006 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਵਿਭਿੰਨ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ 24 ਸਤੰਬਰ, 2014 ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

28. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਮਲੇਸ਼ ਵਰਮਾ (ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ) ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈਃ -

“20. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਅਧਾਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨਃ

(i) ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੀ ਖੋਜ, ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ;

(ii) ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ;

(iii) ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ।

ਮੋਰਾਨ ਮਾਰ ਬਾਸੇਲੀਓਸ ਕੈਥੋਲਿਕਸ ਬਨਾਮ ਮੋਸਟ ਰੇਵ. ਮਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਪੌਲੋਸ ਅਥਾਨਾਸੀਅਸ ਏ. ਆਈ. ਆਰ. 1954 ਐੱਸ. ਸੀ. 526 ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਨ ਜੋ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ"। ਸੰਘ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਹਰਾਏ ਗਏ ਹਨ.

20.2. ਜਦੋਂ ਸਮੀਖਿਆ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀਃ

(ii) ਅਸੰਭਵ ਆਯਾਤ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ।

(3) ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੂਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(4) ਸਮੀਖਿਆ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਭੌਤਿਕ ਗਲਤੀ, ਇਸ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਾਂ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਿਆਂ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

(v) ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਪੇਟੈਂਟ ਗਲਤੀ ਲਈ ਹੈ।

(vi) ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

(vii) ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਅਤੇ ਖੋਜਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

(viii) ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(ix) ਸਮੀਖਿਆ ਉਦੋਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਹਿਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। "

29. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਆਓ ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 293 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਸੂਟ ਨੰਬਰ 1451 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ' ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਰਿੱਟ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮੀਖਿਆ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਬਚਾਅ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਜੋ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਗਸਤ, 1964 ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਵੱਲੋਂ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ 1957 ਦੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1451 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੁਖ ਸੀ।

30. ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਮਾਰਚ/ਅਪ੍ਰੈਲ 1986 ਵਿੱਚ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਲਗਭਗ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਖੁਦ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਨਤੀਜਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਲੰਬਿਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਅਦਾਲਤ, ਦਿੱਲੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1990 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

31. ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਉੱਤੇ ਦਾਇਰ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਯੂ) ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਲਾਉਣ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਪਰ ਜੇ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 293 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕਥਿਤ ਬਚਾਅ ਸੀ ਅਤੇ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਧਿਰ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਉੱਤੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਸਮੀਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ 24 ਸਤੰਬਰ, 2014 ਦਾ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

32. ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ 1985 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 18500 (ਡਬਲਿਊ) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਵਾਦ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ।

33. ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

34. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ

ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate